

Pan Herian, vzorem pro všechny "sběrače" víček

Netušil jsem, že se to tak zvrhne

HORNÍ POČERNICE

Když jsem před rokem poznala Milana, sršela z něj energie, nadšení a touha pomoci. S obrovským nasazením a elánem denně jezdil a svážel víčka ze všech koutů republiky. A důvod?

Proč obětoval svůj čas, peníze a osobní život? Aby pomohl malé holčičce, o které se dozvěděl přes facebook.

Ani po roce, kdy už sbírka pro Michalku skončila, z něj ta energie nevyprchala, spíše bych řekla, že naopak a s vervou se pouští do další pomoci - tentokrát pro Maxima.

■ **Jak jste se dozvěděl o Michalce?**
O charitativní sbírce jsem se dozvěděl čistě náhodou na facebooku, kde jsem zaregistroval plakátek s informacemi, s fotkou a kontaktními údaji o nemocné Michalce, pro kterou byla v Holešově zahájena sbírka plastových víček.

■ **Věděl jste hned, že budete chtít pomoci?**

O tom, že Michalce pošlu nějaká víčka, jsem věděl hned, protože jsme doma měli nějaká víčka na-

sbíraná z doby, kdy je naše děti nosily do školy. Akce najednou skončila a víčka jsem nechtěl jen tak vyhazovat. Když jsem si pak ověřoval kontaktní údaje z plakátu a zjistil, že s rodiči Michalky máme společné známé, tak jsem věděl, že to nezůstane pouze u zaslání pár víček.

■ **Čekal jste, že se to tak rozjede a dnes hlavně díky vám sbírá víčka tisíce lidí a dětí?**

Ani ve snu mne nenapadlo, že se sbírka rozjede do takových rozměrů a už vůbec si nemys-

lím, že to vše byla moje zásluha. Já jsem jenom využil obrovské sítě mých známých a kamarádů po celé republice a jedním hromadným e-mailem jsem je požádal o pomoc. Pak mne ještě napadlo oslovit redakce několika regionálních nebo místních periodik a jednoho celostátního. Překvapila mne ochota všech oslovených a já brzy začal tušit „pozitivní problémy“, které jsem svou aktivitou Láníkovým v Holešově způsobil.

■ pokračování na str. 5

Milan Herian (na snímku uprostřed) s rodinou Láníkových

Netušil jsem, že se to tak zvrhne

■ pokračování ze str. 1

■ *Nebyl snad den, kdy byste nesvážel víčka, nekoordinoval naplnění a transport klecí plných víček. Co na to říkala vaše rodina?*

Je pravdou, že především v závěru samotného sběru se mi o koordinaci svozu víček mnohokrát i zdálo, ale protože se mi podařilo vytvořit i jakousi síť sběrných míst, mj. i se svolením vedení radnice v Horních Počernicích v místním svěrném dvoře, tak jsem domů do garáže svážel již pouze větší množství z těchto míst. Toto mělo tu výhodu, že jsem rodinu nijak nezatěžoval a dobrodinci nosili a vozili pytle víček v průběhu otevírací doby přímo do dvora. Ze škol a školek v Počernicích pak víčka svážela manželka spolu s dětmi.

■ *Se svou manželkou máte šest krásných dětí, jak se jim žilo ten rok, kdy se doma nemluvalo téměř o ničem jiném než o víčkách?*

Víčka byla všude. Nevyhnula se tedy ani debatám v kruhu mé skvělé rodiny, kterou mám a za kterou jsem vděčný. Od počátku bylo potřeba zvážít a zaevidovat každý pytel, pytlík nebo jen obyčejnou igelitovou tašku s víčky, abych měl alespoň hrubý přehled o tom, kolik kilo se sesbíralo. Právě tato činnost mé děti nejvíce bavila. K vážení jsme používali osobní váhu, na které se nejprve zvážil pomocník, pak se mu přidal do ruky pytel

a následně měl za úkol spočítat a zapsat rozdíl dvou zvážených hodnot a mohl se zařadit na konec fronty pomocníků.

■ *Je opravdu obdivuhodné, kolik času, úsilí, peněz jste obětoval, abyste pomáhal těm, kdo to nejvíc potřebují. Opravdu vás za to obdivují. O to víc mě překvapuje, že si nehodláte dát pauzu a pustil jste se hned do dalšího projektu, kterým je tentokrát malý Maxim z Kostelce nad Černými lesy. Máte ještě vůbec sílu?*

Není pravdou, že jsem si nedal pauzu. Pro Michalku se sbíralo do konce dubna a nyní již máme červen... Pauzu jsem si musel opravdu dát, protože poslední dny a týdny byly velmi náročné. Dokonce jsem i uvažoval, že se vším skončím, ale lidé, které jsem do sběru zapojil, se mne ptali, zda budeme ve sběru pokračovat i dál. V tu chvíli jsem již neměl na výběr a rozhodl jsem se, že budu i nadále v této charitativní akci pokračovat. Bohužel ale již nyní nemohu nabídnout svou rozsáhlou logistickou síť, a tak jsem přišel s jinou myšlenkou, kdy nebudeme pomáhat pouze jednomu potřebnému dítěti, pro někoho až na druhém konci republiky, ale rozhlédneme se ve svém okolí a najdeme potřebné a víčka z daného regionu nasměrujme jim. V mém případě se jedná o Maxima z Kostelce nad Černými lesy.

■ *Na návštěvu se hodí přinést drobnost. Vy jste hned na úvod-*

ní schůzku s „koordinátorem“ víčkobraní pro Maxima (Metoděj Málek z občanského sdružení Českobrodák) dovezl 700kg víček. Jakou hranici byste chtěl tentokrát pokořit?

Máte pravdu, že jsem to s tou drobností trochu přehnal, ale ono se ve skutečnosti jednalo o víčka, která byla určena ještě pro Michalku, ale jak jsem uvedl výše, tak k poslednímu dubnu přestala fungovat logistická síť, tak jsem uvítal, že víčka z garáže mohu odvézt někomu potřebnému. Cestou jsem se ještě stavil v Hradešíně, kde měli taky zbytných cca 100kg víček. Mety si nedávám. Každé víčko se počítá a každé víčko pomáhá. Sběr pro Michalku byl výjimečný a jako takový asi zůstane nepřekonaný. Nejenom nasbíraným objemem víček, ale především obrovskou mobilizací lidí, kteří se naučili víčka sbírat a myslet tak na druhé, potřebné.

■ *Potěšilo vás, že právě Počernice nasbíraly nejvíce a stávají se tak tvář regionu pro tento rok? Myslím si, že tato informace byla pro mne pomyslnou třešinkou na dortu. V průběhu sběru víček jsem vůbec nemyslel na to, zda vyhraje ten nebo ten. Věděl jsem, že tato soutěž byla vyhlášena, ale já to opravdu neřešil. Neměl jsem na to čas. Prostě jsem se snažil udržovat sběrná místa prázdná a všechna víčka přepravit včas do Holešova.*

Lenka Bartáková

Potřebuje i vaši pomoc

KOSTELEČEK N. Č. LESY

V minulém vydání jsme se seznámili s malým Maximem, krásným chlapečkem, k němuž se sudičky sice pootočily zády a do vínku mu nadělily hodně trápení, ale naštěstí se narodil do silné rodiny, která pro něj dělá, co je v jejích silách, aby mu pomohla.

poslední řadě centrální hypotonický syndrom - ochablé svalstvo). Jelikož je pouze ležící, rehabilitace mu hodně pomáhají zlepšovat jeho zdravotní stav. Dvakrát týdně za ním dochází cvičit rehabilitační pracovníce. Tu si samozřejmě musí rodina hradit ze svého a vyjde na cca 4 000 měsíčně. Není to nijak ohromující částka, nicméně z jednoho platu a s dalšími výlohami, které rodina musí vydat za léky, dojíždění za lékaři, speciální

Maxima, a tak jsme se rozhodli, že pomocí našeho sdružení Česko-brodčák tomu dáme nějakou tvář a pokusíme se to rozšířit do podvědomí," řekl nám Metoděj Málek, který si vzal sbírku na starost, pomáhá převážet pytle s víčky a koordinuje aktivity. Díky tomu vznikají další sběrná místa, na která můžete vaše víčka dovážet. Na našich facebookových stránkách budeme aktualizovat seznam sběrných míst a budeme rádi, když nějaké další místo sami vytvoříte. „Jsme moc rádi za každou pomoc, opravdu si toho vážíme. Hned po vydání článku v REGIONU přišla na účet nadačního fondu částka 11 tisíc, a tak touto cestou všem dárcům moc děkuji," řekla nám maminka Petra. Nadační fond změnil variabilní symbol a teď je nové číslo 2300276294/2010, variabilní symbol je 11300008.

Maxim se svou sestřičkou Amálií, která svého brášku nade vše miluje a moc mu pomáhá

Maxim byl poslední dny opět v nemocnici, a tak jsem se s ním a jeho maminkou Petrou seznámila až nyní. Přestože usnula až nad rámem (Maxim má zrovna přehozený spánkový režim a usnul až po páté ráno), sršela z ní úžasná energie a odhodlání bojovat za svého synka. Maxim se narodil s mnoha vývojovými vadami (Laryngomalacie - zúžení dýchacích cest a z toho důvodu mu lékaři museli voperovat tracheostomickou kanylu pro lepší dýchání, porucha příjmu potravy - zavedený PEG do žaludku, sekundární epilepsie, Hirschprungova choroba - nefunkční tlusté střevo, celodenní potřeba kyslíku a v ne-

nutriční stravu pro Maxima... je to často nad jejich finanční možnosti. Peníze ze sbírky by rádi použili na placení rehabilitací a zakoupení přístroje na bázi odsávačky, který za pacienta nadechuje a vydechuje v různých tlacích a hloubkách, čímž se jednak posilují plíce, ale hlavně se dokonale pročistí od hlenů až ze spodní části plic. Tento přístroj v hodnotě 180 tisíc pojišťovny samozřejmě nehradí.

Pošli to dál

„O Maximovi jsem se dozvěděl od kamaráda, s kterým chodím hrát fotbal, nohejbal a další aktivity. Jeho kolega z práce je tatínek

Kam s víčky?

- Prodejna Sport A. Vokáčová, náměstí Arnošta z Pardubic 32, Český Brod (po-pá 8-17.00., so 8.30-11.30)
- Prodejny V+T Mat (Český Brod – Jana Kauly 445 a Mukařov – U Mototechny 88, Tehovec-(po-pá 7-17, so 8-12)
- Sokolovna Kostelec nad Černými Lesy, Komenského (po-ne 16-22.00)
- MÚ Kostelec n.Č.L Náměstí Smiřických 53
- Čermokostelecký pivovar Česko-brodská 17 (po-ne 11-23.00)
- Chvalský zámek Horní Počernice, Na Chvalské tvrzi 857 (po-ne 9-17.00)
- Sběrný dvůr Horní Počernice Chvalkovičká 3 (po-pá 8.30-18.00, so 8.30-15.00)
- Sběrný dvůr Horoušany (po, st 12-18 hod., út, čt, pá 14-18 hod., so 8-13 hod. první ne v měsíci 15-17 hod.)

Lenka Bartáková

KOMPLETNÍ VYDÁNÍ Náš Region č. 13/2013 □ NALEZNETE [ZDE](#)